

Релігійний чинник та його використання у сучасній гібридній війні

КРУГЛИЙ СТІЛ-ДИСКУСІЯ

25. Деятели Русской православной церкви. URL: <http://www.patriarchia.ru/db/text/53175.html>
26. Епископат РПЦ // Официальный сайт Московского патриархата. URL: <http://www.patriarchia.ru/db/persons/30918/>
27. Здіорук С. І., Яблонський В. М., Токман В. В. та ін. Україна та проект "русского мира": аналіт. доп. К.: НІСД, 2014. 80 с. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1594/>
28. Цивілізаційний вибір України: від «русского міра» до об'єднаної Європи: аналіт. доп. / [Лозовий В. С., Валевський О. Л., Здіорук С. І., Зубченко С. О., Іщенко А. Ю. та ін.] / за заг. ред. В. М. Яблонського. Київ: НІСД, 2019. 192 с. URL: https://www.researchgate.net/publication/357027210_Civilizacijnij_vibir_Ukraini_vid_ruskogo_mira_do_ob'ednanoi_Evropi_Ukraine's_Civilizational_Choice_from_Russian_World_to_United_Europe_in_Ukrainian Політика історичної пам'яті в контексті національної безпеки України: аналіт. доповідь / [Яблонський В. М., Лозовий В. С., Валевський О. Л., Здіорук С. І., Зубченко С. О. та ін.] / за заг. ред. В. М. Яблонського. Київ : НІСД, 2019. 144 с. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2019-09/dopovid_polityka_druk_03.pdf
29. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення правового регулювання діяльності релігійних організацій. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/40938>

Тарас Каляндрук

доктор філософії, Лауреат державної премії імені Івана Франка

ГІБРИДНА ВІЙНА І МОСКОВСЬКЕ ПРАВОСЛАВ'Я ЯК ЗАГРОЗА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Сьогодні ми поговоримо про релігійний чинник в умовах гібридної агресії Росії проти України. Як відомо, в гібридній війні поряд із військовими діями акцент робиться на вплив на людську свідомість за допомогою різних інформаційних технологій. Про це у військовій доктрині РФ чітко зазначив начальник генерального штабу РФ В.Герасімов, акцентувавши, що основою гібридної війни є поєднання військової агресії з проведенням спеціальних інформаційних операцій. Гібридна війна, яка провадиться в інформаційному вимірі, передбачає зміну свідомості людей. У цьому контексті Росія сьогодні дуже активно застосовує проти України весь спектр інформаційних спецоперацій, відпрацьовану

Релігійний чинник та його використання у сучасній гібридній війні

КРУГЛИЙ СТІЛ-ДИСКУСІЯ

десятиліттями методику впровадження нових термінів, інсинуацій, брехні, відомо, що цілі наукові інститути винаходять для нас різні негативні ярлики, оголошують українців нацистами, фашистами, бандерівцями, а свою агресію - денацифікацією і навіть десатанізацією тощо. У цих умовах гібридної агресії Україна має випрацювати свою ефективну стратегію інформаційного протистояння. Нашою головною зброєю в цій стратегії є правда про історичні події і донесення її до широкого загалу.

Надзвичайно велику роль у гібридній агресії Кремля відіграє релігійний чинник. Духовні окупанти – представники московської церкви – намагаються активно впливати на людську свідомість за допомогою інформаційних технологій. Так, з метою увійти в довіру до українських вірян московський підрозділ духовного впливу держави-агресора лицемірно взяв собі для маскування назву Українська православна церква московського патріархату (УПЦМП). Але ця назва є облудною, приховує справжню її сутність, і фактично є спробою обдурити віруючих, дезорієнтувати їх. Насправді, як підтвердили останні події війни, УПЦМП – це войовнича філія московської церкви, яка закликає на нашу землю Путіна і благословляє вбивць українців. Її ідеологією є ідея руського міра, в якому немає місця для українців як окремого народу в принципі. Але незважаючи на це ця агресивна україножерська структура і далі продовжує лицемірно іменувати себе українською. Окупанти знають, що інформаційна війна – це насамперед війна символів і термінів. Ще Конфуцій казав, що правильно назване явище допомагає зрозуміти його суть. Це правило активно використовується і в гібридній війні. Тому у сьогоднішній ситуації варто негайно дати правдиве означення цій україножерській церковній структурі, аби викрити для широких мас задурених прихожан справжню її суть. Для цього слід звернутися до історії.

Як відомо, починаючи з 1917 року, російська православна церква знищувалась більшовиками під корінь: її очільники і священники були розстріляні, церкви і монастирі розграбовані і перетворені на конюшні та склади. Частина священників, яким вдалося втекти за кордон, створили так звану церкву РПЦ у вигнанні, яка стояла на антибільшовицьких позиціях, а під час Другої світової війни активно підтримувала Гітлера в справі визволення московщини від безбожного комунізму.

Саме в період Другої світової війни боговідступнику Сталіну і його безбожній кліці довелось терміново вигадати якусь альтернативу цій закордонній православній церкві з її впливом на душі і серця людей. Крім того, американські і британські союзники однією з умов військової допомоги ставили припинення політики переслідування релігії в ССРСР. Все

Релігійний чинник та його використання у сучасній гібридній війні

КРУГЛИЙ СТІЛ-ДИСКУСІЯ

це змусило запеклого богоборця Сталіна взяти курс на якщо не повну відміну атеїстичної пропаганди, то на її різке послаблення. Наприклад, був закритий Союз войовничих безбожників. Одразу за цим Йосип Сталін, керуючись старою московитською приказкою «якщо п'ятику неможливо зупинити, її слід очолити», вирішив створити власну кишенькову церкву, такий собі ручний патріархат, який би став частиною оновленої більшовицької системи.

З цією метою 4 вересня 1943 року начальника 4-го відділу Третього секретно-політичного управління НКВД по боротьбі з церковною контрреволюцією і сектанством полковника Георгія Карпова сталінським указом було перехрещено в «уповноваженого з питань церкви». Саме він привів до Й.Сталіна свого підопічного митрополита Сергія, якого рекомендував Й.Сталіну в патріархи. Й.Сталін погодився на цю кандидатуру і виділив митрополиту Сергію необхідні приміщення, а головне – величезний бюджет, з якого вся церковна братія могла утримуватися в розкоші. Так у комуністичній системі з'явився на світ *Сталінський патріархат*.

До кінця СРСР ця церква залишалась вірною безбожній комуністичній владі, на утриманні в якій вона була, а в наші дні продовжує виступати в авангарді путінського протиставлення всьому цивілізованому світові. Саме тому в цій церкві й донині існує культ кривавого Сталіна, в церквах поширюються ікони, на яких цей безбожний тиран зображений у вигляді святого, і до яких віряни складають поклони. Це при тому, що Сталіна взагалі не можна вважати християнином, адже він, будучи хрещеним у дитинстві, і навіть провчившись у духовній семінарії, відійшов від віри в Христа і став на позиції войовничого заперечення Бога і богоборства. Очевидно, що кишенькова церква, яку він створив, не може вважатися вповні християнською.

Враховуючи ці історичні факти, маємо всі підстави сміливо назвати цю кишенькову церкву і її філію в Україні *Сталінським патріархатом (СП)*. В інформаційному протистоянні з московськими агресорами вживання такої назви дасть нам величезну стратегічну перевагу, а також можливість швидко і ефективно вплинути на свідомість величезної маси вірян.

Оскільки Йосип Сталін – це найкривавіший кат України, на совісті якого Голодомор, репресії, вивезення в Сибір тощо, в сім'ях мільйонів українців ще живе пам'ять про жахливі сталінські звірства, то ефект від впровадження цього терміну (СП) буде такий же, як із запровадження, наприклад у Росії, назви певного церковного осередку як «бандерівської

Релігійний чинник та його використання у сучасній гібридній війні

КРУГЛИЙ СТІЛ-ДИСКУСІЯ

церкви» (очевидно, що росіяни відразу почнуть масово втікати звідси). До речі, ще в 2016 році саме «бандерівською» оголосила російська преса єдину в РФ українську церкву Київського патріархату в підмосковному місті Ногінську, перед тим як її закрити. До речі, саме «бандерівськими» трактують московські агресори українські церкви на окупованих територіях, закриваючи і знищуючи їх.

Не даремно цей замаскований *«сталінський патріархат»* так запекло бореться за право називатися церквою «українською», прекрасно розуміючи небезпеку того, що коли у більшості вірян, які з наївності вважають себе віруючими цієї «української» церкви, відкриються очі, що вони є прихожанами патріархату, створеного віровідступником і безбожником Сталіним, то вони неминуче задумаються, чи варто там перебувати? Так само відкриються очі й у багатьох священників.

За своєю вибуховою силою введення в обіг назви *«сталінський патріархат»* може мати для віруючих УПЦ МП такий же ефект, як відкриття правди про нацистські злочини в післявоєнній Німеччині. Широка популяризація терміну *«сталінський патріархат»* або *«церква сталінського патріархату»* дасть змогу відкрити очі мільйонам українців на справжню суть цієї організації, де багато з них перебуває в силу банального незнання історії чи звички. Серед прихожан неминуче відбудеться розкол на агресивних фанатиків кривавого Сталіна і русского міра (для яких саме існування Української державності є неприпустимим) і просто задурених людей. Відсепарувавши від купки московсько-сталінських фанатів масу задурених людей, останніх можна повернути в лоно українських церков. Ба більше, популяризація терміну *«сталінський патріархат»* дасть змогу актуалізувати в середовищі широких мас дискусію про роль Сталіна у знищенні українства і затаврувати злочини сталінізму, що стане важливим кроком до повної декомунізації України.

Сергій Кохан

старший викладач кафедри тактико-спеціальних дисциплін, полковник,

Національна академія Сухопутних військ ім. П. Сагайдачного

Роман Кінаш

старший викладач кафедри тактико-спеціальних дисциплін, полковник, Національна академія Сухопутних військ ім. П. Сагайдачного